

OERTYPEN

MAX HEINDEL

Oorspronkelijke titel: Archetypes.
uitgegeven door The Rosicrucian Fellowship,
Oceanside, California, U.S.A. 1925.
Uit het Engels vertaald door Ger Westenberg.

2020 The Rosicrucian Fellowship
in het Nederlandse taalgebied.

Diagram 2. De zeven werelden.

DE ZEVEN WERELDEN			
Wereld van God 7 ^e hemel	Bestaande uit zeven gebieden		
Wereld van de maagdelijke geesten 6 ^e hemel	Deze wereld bestaat uit zeven sferen en is de verblijfplaats van de maagdelijke geesten, nadat zij voor de pelgrimstocht door de stof in God gedifferentieerd zijn.	Voertuigen van de mens	
Wereld van de goddelijke geest 5 ^e hemel	Bestaat uit twee sferen en is de verblijfplaats van de hoogste geestelijke invloed in de mens.	Goddelijke geest	
Wereld van de levensgeest 4 ^e hemel	Bestaat uit zeven sferen en is de verblijfplaats van het 2 ^e aanzicht van de drievoudige geest in de mens.	3 ^e geheugen der natuur Levensgeest	
Gedachtewereld	Gebied van de abstracte gedachte 3 ^e hemel	De zevende sfeer bevat het kiemdenkbeeld van de vorm van mineralen, planten, dieren en mensen. De zesde sfeer bevat het kiemdenkbeeld van leven in planten, dieren en mensen. De vijfde sfeer bevat het kiemdenkbeeld van begeerte en aandoeeningen in dieren en mensen; verblijfplaats van het derde aanzicht van de geest in de mens.	Menselijke geest
	Gebied van de concrete gedachte 2 ^e hemel	De vierde sfeer omvat de krachten van de oertypen en het menselijk verstand. Hier ligt het brandpunt waardoor de geest zich in de stof afspiegelt. Derde sfeer oertype van begeerte en aandoening Tweede sfeer oertypen van de universele levenskracht Eerste sfeer oertypen van vorm	2 ^e geheugen der natuur Verstand
Begeertewereld	1^e hemel grensgebied	Zevende sfeer zielenkracht Zesde sfeer zielenlicht Vijfde sfeer zielenleven } aantrekking	Begeertelichaam
	louteringsgebied	Vierde sfeer gevoel } belangstelling/onverschilligheid Derde sfeer verlangens Tweede sfeer vatbaarheid voor indrukken Eerste sfeer hartstocht en lage begeerte } afstoting	
Stoffelijke wereld	Etherisch gebied	Zevende sfeer weerspiegelende ether Zesde sfeer lichtether, middenstof voor zintuigelijke waarneming. Vijfde sfeer levensether, middenstof voor de voortplanting. Vierde sfeer scheikundige ether, middenstof voor assimilatie en uitscheiding.	1 ^e geheugen der natuur Levenslichaam
	Scheikundig gebied	Derde sfeer gassen Tweede sfeer vloeistoffen Eerste sfeer vaste stoffen	Grofstoffelijk lichaam

het ego

schakel tussen

de persoonlijkheid

OERTYPEN

Oertypen worden ontworpen door oertypische krachten die zich in de vier lagere sferen van het gebied van de concrete gedachte bevinden. Oertypen leven, bewegen, en scheppen zoals een mechanisch apparaat dat door de mens gemaakt werkt, maar zonder logisch te denken. Als een oertype gebouwd wordt, wordt het in trilling gebracht. Zo lang als dit doorgaat met trillen blijft de vorm die zij gaande houdt, in leven. Wanneer het oertype ophoudt met trillen valt de vorm uiteen.

Er zijn geen juiste, passende woorden om een idee te geven van wat de ziel (geest) voelt als zij in de nabijheid staat, ver boven deze wereld, waar de sluier van het vlees de levende werkelijkheid onder een masker verbergt. Ook buiten de wereld van begeerte en begoocheling, waar fantastische en bedrieglijke vormen ons misleiden om ons te doen geloven dat zij heel iets anders schijnen dan zij in werkelijkheid zijn. Alleen in het gebied van de concrete gedachte, waar de oervormen van alle dingen zich verenigen, in dat grote hemelse koor waarvan Pythagoras sprak als van ‘de harmonie der sferen’, vinden wij de waarheid in haar pracht geopenbaard.

Als wij niet bezig zijn met ons dagelijks werk, of als wij steeds een pad volgen dat niet bevorderlijk is voor zielengroei, vernietigt ons disharmonische leven ons oertype. Wedergeboorte in een andere omgeving biedt ons dan de kans om de verwaarloosde gelegenheden goed te maken. Als wij echter in overeenstemming leven met het levensplan dat in het oertype van ons stoffelijk lichaam is gegrift, is er een opbouwende overeenstemming in hun trilling, die het leven van het oertype verlengt en dus ook het leven van ons stoffelijk lichaam.

Als wij ons ervan bewust zijn dat ons leven op aarde de zaaitijd is, en dat de waarde van ons leven na de dood in verhouding staat tot de manier waarop wij de opbrengst van onze talenten vermeerderd hebben, blijkt meteen hoe belangrijk het is om onze vermogens op de juiste manier te gebruiken. Deze wet geldt voor iedereen, en is voor de strevende ziel van levensbelang. Want als wij ons met alle kracht voor het goede inzetten, vermeerdert elk levensjaar onze hemelse schat aanzienlijk. Met het toenemen van de jaren krijgen wij meer bekwaamheid in het ontwikkelen van onze ziel. Het resultaat van een paar laatste jaren kan gemakkelijk die van het eerste deel van ons leven overtreffen.

Voorwerpen in de stoffelijke wereld verbergen altijd hun innerlijke aard of samenstelling; wij zien alleen maar de buitenkant. In de begeertewereld zien wij voorwerpen buiten onszelf, vanbinnen en vanbuiten, maar zij ver-

tellen niets van zichzelf of van het leven dat hen bezielt. In het gebied van de concrete gedachte, de vierde sfeer, waar zich de oertypen bevinden, lijkt geen cirkelomtrek te bestaan. Waar wij ook onze aandacht op richten daar is het middelpunt van alles. Ons bewustzijn krijgt op hetzelfde moment kennis over het wezen of het voorwerp waarnaar wij kijken. Het is gemakkelijker om de tonen die vanuit de hemel tot ons komen op te nemen, dan de ervaringen die wij in deze sfeer opdoen neer te schrijven, omdat er geen passende woorden voor bestaan. Het enige wat wij kunnen doen is proberen ernaar te leven.

In dit verband dienen wij te beseffen dat iedere handeling, van elk mens, een direct gevolg heeft op het oertype van zijn lichaam. Als de daad in harmonie is met de wet van het leven versterkt zij het oertype, en geeft het kans op een langer leven waarin men een maximum aan ervaring kan opdoen, en de zielengroei gelijke tred kan houden met zijn plaats in het leven en zijn vermogen om te leren. Men hoeft dan minder vaak op aarde geboren te worden om tot volmaaktheid te komen dan iemand die zich aan zijn plichten in het leven onttrekt, of iemand die zijn krachten op afbrekende manier gebruikt. Bij afbrekend gebruik wordt het leven van het oertype overbelast en breekt voortijdig. Dus zij die met hun daden tegen de wet werken verkorten hun leven en moeten vaker geboren worden dan zij die in harmonie met de wet leven. Dit is weer een voorbeeld waaruit de juistheid van de Bijbel blijkt waar zij ons aanspoort goed te doen opdat wij lang mogen leven.

Deze wet geldt, zonder uitzondering, voor iedereen, maar in het leven van hen die bewust met de wet van ontwikkeling meewerken is zij van meer betekenis dan in die van anderen. De kennis van deze feiten moet ons enthousiasme voor het goede vertien- of verhonderdvoudigen. Zelfs als wij op latere leeftijd hiermee in aanraking komen, kunnen wij tijdens de laatste paar jaar gemakkelijk meer 'schatten' vergaren dan in verscheidene voorgaande levens. Voor een vroeg begin in een toekomstig leven staan wij bovendien in de goede richting.

Wanneer de geest neerdaalt om weer geboren te worden, gaat hij door de tweede hemel. Daar wordt hij geholpen door de scheppende hiërarchieën bij het vormen van het oertype voor zijn toekomstig lichaam. In dit oertype prent hij langzaam een leven in, dat een bepaald aantal jaren zal blijven bestaan. Deze oertypen zijn holle ruimten en maken een zoevende, trillende beweging die materiaal uit de stoffelijke wereld aantrekken en alle atomen in het lichaam in beweging brengen in overeenstemming met het kleine atoom dat zich in het hart bevindt en het zaadatoom wordt genoemd, dat als een stamvork aan al het overige materiaal in het lichaam de toon aangeeft. Op het moment dat het hele leven op aarde is

uitgeleefd, houdt het oertype op met trillen, het zaadatoom wordt teruggetrokken, het grofstoffelijk lichaam begint te ontbinden, en het begeertelichaam - waarin het ego in het louteringsgebied en de eerste hemel functioneert - neemt zelf het uiterlijk van het stoffelijk lichaam aan. Dan begint de taak om de slechte gewoonten en daden in het louteringsgebied te zuiveren en het goede uit het leven in de eerste hemel te assimileren.

Het voorgaande beschrijft de normale omstandigheden wanneer de loop van de natuur niet verstoord wordt. Maar in geval van zelfmoord ligt dat anders. De zelfmoordenaar heeft het zaadatoom meegenomen, maar het holle oertype blijft trillen. Daardoor heeft hij het gevoel alsof hij is uitgehold en ervaart in zijn binnenste een knagend gevoel dat het best met de knagende pijn van ontzettende honger vergeleken kan worden. Materiaal voor het vormen van een grofstoffelijk lichaam is ruimschoots voorhanden, maar omdat hij de maat van het zaadatoom mist [die de trillingshoogte moet aangeven], is het voor hem onmogelijk dat materiaal te assimileren en er een lichaam uit op te bouwen. Dat vreselijke gevoel van uitgehold te zijn, duurt net zolang als zijn leven normaal geduurd zou hebben.

De wet van oorzaak en gevolg echter beslist over de manier waarop het leven op aarde geleid moet worden. Op verschillende tijdstippen van dit aardse leven worden het ego bepaalde gelegenheden voor geestelijke groei geboden. Als er van deze gelegenheden gebruik wordt gemaakt zal het leven langs de rechte weg voortgaan; zo niet dan slaat de geest als het ware een doodlopende weg in, waar het leven door de scheppende hiërarchieën beëindigd wordt door het oerbeeld in de hemelwereld te vernietigen. Gesteld kan worden dat de uiterste duur van een leven op aarde vaststaat vóór wij fysiek geboren worden, maar dat als wij bepaalde gelegenheden verzuimen het leven bekort kan worden. In enkele zeldzame gevallen - waarin het leven grondig geleefd werd, het leven buitengewoon rijk [aan ervaringen] was en de persoon in allerlei opzichten geprobeerd heeft zijn gelegenheden volledig te benutten - bestaat de mogelijkheid dat er in het oertype meer leven wordt gebracht dan aanvankelijk het geval was. Maar als gezegd, zoiets gebeurt alleen in uitzonderlijke gevallen.

De mens is het enige wezen dat het voorrecht bezit het plan van zijn ontwikkeling in de war te kunnen sturen. Evenals hij een einde aan zijn eigen leven kan maken, kan men ook het leven van een medemens vóór zijn tijd beëindigen. Het lijden van de zelfmoordenaar zou dan gelijk zijn aan het lijden van degene die vermoord werd, want het oertype van zijn lichaam zou doorgaan met het verzamelen van materiaal dat onmogelijk geassimileerd kan worden. Maar door tussenkomst van anderen wordt dat lijden in zijn geval voorkomen. Men kan zo iemand, gedurende die tijd dat hij nog

te leven had, in zijn begeertelichaam, in half slapende toestand, doelloos zien rondzweven.

Terwijl, zoals gezegd, mijn toongezicht en mijn bekwaamheid om in het gebied van de concrete gedachte te functioneren onbeduidend waren en hoofdzakelijk beperkt was tot de laagste onderafdelingen daarvan, stelde een beetje hulp van de Broeders mij die nacht in staat in contact te komen met de vierde sfeer, waar de oertypen zich bevinden, om daar dat te leren en te begrijpen, wat als hoogste ideaal en als hoogste opdracht van de Rosicrucian Fellowship wordt beschouwd.

Ik zag ons hoofdkwartier en een stoet mensen, afkomstig uit alle delen van de wereld, om de leer te ontvangen. Ik zag hen van daar vertrekken om heinde en ver de bedroefden te troosten. Terwijl het hier, in deze wereld, nodig is onderzoek te doen om iets bepaalds te weten te komen, brengt daar de klank die elk oertype voortbrengt wanneer dit het geestelijk bewustzijn raakt, kennis van wat dat oertype voorstelt. Zo kreeg ik die nacht een inzicht dat ik niet kan verwoorden, omdat de wereld waarin wij leven gebaseerd is op het beginsel van tijd, terwijl in de hogere sfeer van de oertypen alles op een eeuwig NU berust. Deze oertypen vertellen hun geschiedenis niet zoals dit verteld wordt, maar er wordt in iemand onmiddellijk een besef geboren van het hele idee, veel duidelijker dan door een voordrachtskunstenaar in woorden kan worden weergegeven.

Zoals u zich uit onze literatuur zult herinneren, is het gebied van de concrete gedachte het gebied van geluid, waar de harmonie der sferen, de hemelse muziek, alles doordringt wat zich daar bevindt, zoals de atmosfeer van de aarde alles op aarde omringt en omhult. Van alles daar kan men zeggen dat het gehuld is in, en doordrongen is van muziek. Het leeft door muziek en groeit door muziek. Gods woord klinkt daar voort en vormt alle uiteenlopende vormen die zich later kristalliseren in de dingen die wij op aarde zien.

Op de piano vormen de vijf zwarte toetsen en de zeven witte het octaaf. Behalve de zeven bollen waarop wij tijdens een periode van openbaring ons ontwikkelen, zijn er vijf donkere bollen die wij tijdens een kosmische nacht doorreizen. Na elke levenscyclus trekt het ego zich een tijd terug naar de dichtste van deze vijf bollen, dat is Chaos, de vormloze wereld waar niets anders overblijft dan de krachtcentra, bekend als de zaadatomen. Bij het begin van een nieuwe levenscyclus daalt het ego weer af in het gebied van de concrete gedachte, waar de muziek der sferen onmiddellijk de zaadatomen in trilling zet.

Er zijn zeven gebieden: de planeten van ons zonestelsel. Elk heeft zijn eigen grondtoon die een geluid uitzendt dat verschilt van dat van elke andere planeet. De een of ander onder hen trilt in precieze gelijkheid met het

zaadatoom van het ego dat op dat moment op zoek is om weer geboren te worden. Die planeet is op dat bepaalde moment gelijk aan de grondtoon in de toonladder. Hoewel de tonen van alle planeten nodig zijn om een organisme helemaal op te bouwen, wordt elk organisme veranderd en gemaakt om zich te voegen naar de basisinvloed van de meest harmonieuze planeet, die daarom de heerser van dat leven is, zijn Vaderster. Net als in aardse muziek zijn er ook in hemelse muziek welluidende en wanklanken en zij beïnvloeden allemaal het zaadatoom, en helpen bij het opbouwen van het oertype. Op die manier worden er trillende krachtlijnen gevormd die later stoffelijke deeltjes aantrekken en rangschikken zoals fijn zand op een koperen plaat in geometrische figuren wordt gerangschikt als men daar met een strijkstok langs strijkt.

Langs deze oertypelijnen van trilling wordt later het stoffelijk lichaam opgebouwd en brengt daarmee nauwkeurig de harmonie der sferen tot uitdrukking zoals die tijdens de periode van opbouw werd gespeeld. Deze periode is veel langer dan de eigenlijke zwangerschapsperiode en verschilt overeenkomstig de ingewikkeldheid van de samenstelling die vereist wordt door het leven dat naar stoffelijke uitdrukking zoekt. Evenmin gaat het proces van opbouw van het oertype ononderbroken door. Want onder planeetaspecten die noten voortbrengen waaraan de vibrerende kracht van het zaadatoom niet kan beantwoorden, neuriet het eenvoudig die noten, die het al geleerd heeft. Op die manier beziggehouden wacht het op een nieuw geluid dat het kan gebruiken om verder te bouwen aan het organisme dat het, om zich uit te drukken, wenst. Als wij dus zien dat het aardse organisme, dat elk van ons bewoont, volgens krachtlijnen door de muziek der sferen wordt gevormd, kunnen wij begrijpen dat de wanklanken, die zich als ziekte uiten, in de eerste plaats voortkomen uit geestelijke onwelluidendheid van binnen. Het zal ook duidelijk zijn, dat als wij de precieze oorzaken van die wanklanken kennen en haar kunnen verhelpen, de fysieke uiting van ziekte binnen korte tijd zal verdwijnen. Het is deze informatie die de geboortehoroscoop verstrekt, want daarin geeft elke planeet in huis en teken, harmonisch of disharmonisch geaspecteerd, gezondheid of ziekte aan. Daarom zijn alle geneeswijzen geschikt in zoverre zij rekening houden met de harmonie en disharmonie zoals het rad van het leven, de horoscoop, dat laat zien.

In de hemelwereld zijn afbeeldingen van modellen, oertypen geheten. Het Griekse woord $\alpha\rho\gamma\eta$ (argè) betekent 'in het begin'. Christus zegt van zichzelf, of juist de ingewijde die zijn goddelijkheid begrijpt zegt: 'Ik ben het begin ($\alpha\rho\gamma\eta$) en het einde.' In het woord 'begin', ligt de kern van alles dat wij hier hebben.

In de tabernakel of tent was een ark geplaatst. Die ark was op zo'n manier ingericht dat de draagstangen niet verwijderd konden of mochten worden. Tijdens de hele tocht door de woestijn moesten deze draagstangen daar blijven zitten. Men heeft ze ook niet eerder verwijderd totdat de ark in de tempel van Salomo werd ondergebracht. Wij zien hier dat een bepaald symbool, een oertype, iets dat daar vanaf het begin was, op zo'n manier wordt gemaakt dat het elk moment kon worden opgepakt en weggedragen. In die ark bevond zich de kern waarom alles in de tabernakel was gerangschikt. Daarin bevond zich de staf van Aäron, de pot met manna en de twee tabletten met de wet. Hier wordt een volmaakt symbool beschreven van wat de mens in feite is. Want al die tijd dat hij door dit dal van stoffelijkheid trekt, en steeds van de ene plek naar de andere trekt, worden de draagstangen, onder geen enkele voorwaarde, verwijderd. Zij worden pas verwijderd als hij in de toestand komt die aldus in Openbaringen 3:12 gesymboliseerd wordt: 'Wie overwint maak ik tot een zuil in de tempel van mijn God. Daar zal hij voor altijd blijven staan.'

Gedurende al de tijd die verlopen is vanaf het moment dat de mens zijn reis door de materie begon, heeft hij dat gevoel van rondzwerven gehad. Hij bleef nergens voorgoed. Altijd weer werd de tent opgebroken en de ark naar een nieuwe plaats gedragen. Zo wordt ook de mens van de ene plaats naar de andere, van de ene omgeving naar de andere, en van de ene toestand in de andere geplaatst. Het is geen zinloze tocht, want het heeft als doel het beloofde land, het nieuwe Jeruzalem, waar vrede zal heersen. Maar zolang de mens nog op reis is, moet hij weten dat er rust noch vrede is.

Zoals in *De wereldbeschouwing der Rozenkruisers* in verband met de samenstelling van de aarde [diagram 18] wordt gezegd, loopt het pad van inwijding van de omtrek naar het middelpunt van de aarde, telkens één stratum per keer. Hoewel ons stoffelijk lichaam door de zwaartekracht die richting wordt uitgetrokken, voorkomt de dichtheid van het stoffelijk lichaam betreding van het verboden gebied, net zoals levitatie onwetenden van gewijde gebieden weert. Alleen wanneer wij door een juiste manier van leven en door de kracht van onze eigen geest ons stoffelijk lichaam verlaten hebben zijn wij in staat het etherisch verslag met het meeste profijt te lezen. Op een verder punt in onze ontwikkeling wordt voor de ingewijde het waterstratum in de aarde geopend waar men in staat is het verslag van vroegere gebeurtenissen, die in de levende substantie van de krachten van de oertypen zijn opgetekend, zijn te lezen, waar tijd en ruimte feitelijk niet bestaan en alles een eeuwig HIER en NU is.

Het is merkwaardig dat het plegen van zelfmoord in het ene leven, en het daarop volgende lijden na de dood gedurende de tijd dat het oertype nog bestaat, bij dergelijke mensen vaak een ziekelijke angst voor de dood in een

volgend leven doet ontstaan zodat, als die gebeurtenis in de loop van het gewone leven plaatsheeft zij, na het verlaten van hun lichaam, gek van angst schijnen en zo dolgraag weer naar de stoffelijke wereld willen terugkeren dat zij vaak op de meest absurde en ondenkbare manier de misdaad van bezetenheid bedrijven.

Een occulte spreuk luidt: In de begeertewereld is een leugen zowel moord als zelfmoord. De leer van de Oudere Broeders in *De wereldbeschouwing der Rozenkruisers*, verklaart dat als er een gebeurtenis plaatsvindt er in de onzichtbare wereld een bepaalde gedachtevorm ontstaat die een verslag van dat voorval vastlegt. Iedere keer als over die gebeurtenis wordt gesproken of opmerkingen over worden gemaakt wordt er een nieuwe gedachtevorm geschapen die zich met de oorspronkelijke gedachtevorm samenvoegt en die versterkt, maar alleen als beide waar zijn en dezelfde trilling hebben. Als er echter een onwaarheid over wat gebeurde verteld wordt, en de trillingen van het origineel en die van de reproductie niet gelijk zijn, botsen zij met elkaar en geven een wanklank, en verscheuren elkaar. Is de goede, echte gedachtevorm sterk genoeg, dan zal hij de op leugen gebaseerde gedachtevorm overwinnen en afbreken, en zal het goede over het kwaad zegevieren. Als leugens en slechte gedachten sterker zijn, zullen zij de echte gedachtevorm van het voorval overwinnen en vernietigen. Later zullen zij onderling strijd voeren en zullen beide vernietigd worden.

Dus iemand die een rein leven leidt en probeert de wetten van God te gehoorzamen en oprecht naar waarheid en gerechtigheid streeft, zal om zich heen gedachtevormen van soortgelijke aard scheppen; zijn denken zal in banen lopen die overeenkomen met de waarheid. Als in de tweede hemel de tijd aanbreekt om het oertype voor zijn volgend leven te maken, zal hij gemakkelijk, intuïtief, en uit macht der gewoonte uit zijn afgelopen leven, zich aan de kant van de krachten van recht en waarheid voegen. Daar die lijnen in zijn lichaam ingebouwd zijn, zullen zij in de aanstaande lichamen harmonie scheppen, en zal in zijn komend leven gezondheid hem vanzelfsprekend ten deel vallen. Anderen daarentegen, die in hun afgelopen leven een verwrongen kijk op de dingen hadden, het met de waarheid niet zo nauw namen, sluw en buitengewoon egoïstisch waren, en geringschatting voor het welzijn van anderen aan de dag legden, kunnen er in de tweede hemel niet aan ontkomen de dingen ook in scheve verhoudingen te zien, omdat dit hun gewone manier van denken is. Daarom zal het door hen opgebouwde oerbeeld lijnen vol dwaling en leugen vertonen. Als logisch gevolg zal zijn lichaam, zodra het geboren wordt, zwakte in verscheidene organen, zo niet in zijn hele lichamelijke gesteldheid, vertonen.

Alleen door het betreden van de geestelijke werelden, vooral in de vierde sfeer van het gebied van de concrete gedachte, [waar het 2e geheugen

der natuur zich bevindt], zijn de eeuwige waarheden te kennen. Daarom maken wij onvermijdelijk steeds weer fouten, ondanks onze serieuze pogingen de waarheid te kennen en te vertellen. Mede daardoor is het onmogelijk een volkomen uitgebalanceerd lichaam op te bouwen. Als dat wél mogelijk was, dan zou een dergelijk lichaam in wezen onsterfelijk zijn, maar wij weten dat fysieke onsterfelijkheid niet in Gods bedoeling ligt. Want Paulus zei: ‘Wat uit vlees en bloed bestaat kan geen deel hebben aan het koninkrijk van God.’ 1 Kor. 15:50.

Wij weten ook dat in onze tijd maar weinig mensen bereid zijn volgens de waarheid zoals zij die zien te leven en die te belijden, en door hulpvaardigheid uit te dragen, en een rechtschapen en geweldloos leven te leiden. Ook is duidelijk dat hier in vroeger tijden, toen de mens nog geen altruïsme ontwikkeld had, dat pas kwam toen Christus die op aarde inluidde, hier maar weinig of zelden sprake van was. Het moreel was toen veel lager en de liefde voor de waarheid was bij de meeste mensen nagenoeg verwaarloosbaar. De mensen werden in beslag genomen door hun streven om rijk te worden en zoveel macht en aanzien te verwerven als maar mogelijk was. Daardoor waren zij vanzelf geneigd de belangen van anderen over het hoofd te zien. Een leugen vertellen scheen helemaal niet verkeerd, soms zelfs verdienstelijk. De oertypen vertoonden daardoor veel zwakheden, waardoor de organische functies van het lichaam nu erg worden ondermijnd. Vooral doordat de lichamen van de westerling, als gevolg van een groeiend bewustzijn, fijner besnaard en gevoeliger voor pijn worden.

Voordat de geest tot wedergeboorte afdaalt, vindt er assimilatie van de vruchten uit elk afgelopen leven plaats. Dus komt het gevormde karakter in de ijle, beweeglijke gedachtestof uit het gebied van de concrete gedachte, waar het oerbeeld van het toekomstige stoffelijk lichaam wordt opgebouwd, geheel gevormd en gemakkelijk tot uitdrukking. Als de geest die wedergeboorte zoekt van muziek houdt, zal hij proberen een absoluut gehoor op te bouwen, met de halfcirkelvormige kanalen juist geplaatst en zeer dunne gevoelige ampullae¹. Hij zal proberen lange, slanke vingers te vormen, waarmee hij de hemelse akkoorden, door het oor opgevangen, kan weergeven. Maar als hij muziek verafschuwde en in zijn vorig leven zijn best deed zijn oren voor kreten van vreugde of het snikken van smart te sluiten, zal de op deze manier gevormde wens om zich van anderen af te sluiten, maken dat hij bij het vormen van zijn oertype zijn gehoor verwaarloost, en zal als gevolg daarvan het gehoor soortgelijke gebreken vertonen.

Hetzelfde geldt voor de andere zintuigen. Iedereen die zich aan de bron van de kennis stilt en zijn kennis met zijn medemensen probeert te delen,

---

¹ Zakvormige verwijding aan het begin van de halfcirkelvormige kanalen.

legt in een volgend leven het fundament voor sprekerstalent, omdat het verlangen om kennis door te geven hem ertoe aanzet bij het bouwen van zijn oertype speciale aandacht te schenken aan de vorming van een krachtig spraakorgaan. Zij daarentegen, die uit zucht naar nieuwsgierigheid, of om hun eigen intellectuele trots te bevredigen, toegang tot de mysteriën van het leven proberen te krijgen, laten na een geschikt spraakorgaan op te bouwen. En men ziet vaak dat zij een zwakke stem of spraakgebreken hebben. Op die manier wordt hen aan het verstand gebracht dat de gave zich uit te kunnen drukken, een kostbaar bezit is. Al voelen de hersenen van iemand die hierdoor getroffen wordt de les niet, toch leert de geest dat wij verantwoording schuldig zijn voor het gebruik van onze talenten. Als wij door kennis in staat zijn het levenswoord te spreken om onze medemens op het pad te verlichten, en wij laten dit na, dan zullen wij op een of andere manier de straf voor deze nalatigheid moeten ondergaan.

Wanneer het ego op weg naar wedergeboorte het gebied van de concrete gedachte, de begeertewereld en het etherisch gebied doortrekt, verzamelt het uit elk van die gebieden een bepaalde hoeveelheid materiaal. De kwaliteit van dit materiaal wordt door het zaadatoom bepaald volgens het principe soort zoekt soort. De kwantiteit hangt van de hoeveelheid stof af die voor het oertype nodig is dat wij zelf in de tweede hemel bouwden. Uit de hoeveelheid prismatische etheratomen die iemand voor zich gereserveerd heeft, bouwen de Optekende Engelen [ook Heren van het Lot genoemd] en hun helpers een etherische vorm die daarna in de baarmoeder van de moeder wordt geplaatst en langzaam van fysieke stof wordt voorzien die dus het zichtbare lichaam van de foetus vormt.

In de drie laagste sferen van het gebied van de concrete gedachte bevinden zich de oertypen van alles wat wij in de stoffelijke wereld zien, zoals mineralen, planten, dieren en mensen; landen, rivieren en oceanen. Hierin ziet de geschoolde helderziende - wiens vermogens hem in staat stellen deze hoge sferen te bereiken - ook de universele oceaan van golvend leven, waarin alle vormen zijn vervat. Hij ziet dezelfde levensimpuls zich in ritmische cycli van vorm tot vorm bewegen, die de vorm ondersteunt die door het ego van de mens, of de dierlijke en plantaardige groepsgeesten, ontwikkeld zijn.

Deze oertypen zijn niet alleen maar modellen in de betekenis die wij er meestal aan geven, zoals iets in miniatuur of dat uit fijnere materie is opgebouwd. Het zijn scheppende oertypen, als alle zichtbare 'vormen' zoals wij ze in de wereld waarnemen, naar hun eigen gelijkenis, of juist gelijkenissen, want vaak werken veel oertypen samen om een bepaalde soort te vormen, waarbij elk oertype een deel van zichzelf geeft om de vereiste vorm op te bouwen. Zij worden gerangschikt en geleid door de 'krachten van

de oertypen', die zich in de vierde sfeer bevinden. Het verstand, dat de mens in staat stelt eveneens gedachten te vormen en voorstellingen te maken die men later in ijzer, steen of hout kan weergeven, wordt uit de substantie van de vier lagere sferen gevormd, zodat de mens, door middel van het uit deze wereld verkregen verstand, in de stoffelijke wereld een schepper wordt, zoals de krachten van de oertypen.

Maar wat bestuurt het verstand eigenlijk, zoals de krachten van de oertypen de activiteiten van de oertypen leiden? Dat is het ego, de geest. Dit verzamelt [de materie voor] zijn kleding of gewaad uit de drie hoogste sferen, dat het gebied van de abstracte gedachte wordt genoemd.

Er zijn twee soorten mensen waarvoor het louteringsproces niet meteen begint, namelijk zelfmoordenaars en de slachtoffers van een moord. Ingeval van zelfmoord begint het louteringsproces pas na het tijdstip waarop het lichaam op een natuurlijke manier zou zijn gestorven. Maar ondertussen boet hij voor zijn zelfmoord die even vreeslijk als eigenaardig is. Hij heeft als het ware, een gevoel van te zijn uitgehold en een pijnlijke leegte te bewonen. Dit valt toe te schrijven aan de doorgaande werking van het oertype van zijn gietvorm in het gebied van de concrete gedachte.

Als mensen jong of oud op een natuurlijke manier sterven, of door een ongeval, stopt de werking van hun oertype. Bij de dood ondergaan de geestelijke lichamen een verandering, zodat het verlies van het stoffelijk lichaam op zich geen onaangename gewaarwording geeft. Maar bij de zelfmoordenaar heeft zo'n verandering niet eerder plaats dan op het moment waarop hij op een natuurlijke manier gestorven zou zijn en het oertype van zijn lichaam zijn werk beëindigt. De ruimte waarin zijn stoffelijk lichaam zich behoort te bevinden is leeg, omdat het oertype hol is, en dit veroorzaakt onbeschrijflijke pijn. Hierdoor leert men dat het onmogelijk is van de levensschool te spijbelen zonder dat dit onaangename gevolgen heeft. Als in een volgend leven zijn pad moeilijk schijnt, zal zijn geest zich herinneren dat een laffe poging om er zich door zelfmoord aan te onttrekken, alleen maar meer lijden met zich brengt.

Er zijn mensen die uit onzelfzuchtige redenen zelfmoord pleegden om daarmee anderen te ontlasten. Natuurlijk zullen zij op een andere manier worden beloond. Maar het bespaart hun niet de pijn als gevolg van de zelfmoord, evenmin als iemand die een brandend gebouw binnengaat om anderen te redden bestand is tegen brandwonden.

Het slachtoffer van moord ontkomt aan dit lijden omdat hij in de regel in een comateuze staat verkeert tot aan het moment dat de dood op natuurlijke manier zou zijn ingetreden. In dit opzicht wordt er voor hen gezorgd net zoals voor slachtoffers van een ongeluk. Maar die zijn altijd meteen, of kort na hun overlijden, bij bewustzijn. Als de moordenaar, tussen de tijd

van de moord en het ogenblik waarop zijn slachtoffer een natuurlijke dood zou zijn gestorven, terecht wordt gesteld, zweeft het comateuze begeerteli-chaam van het slachtoffer, door magnetische aantrekking, naar zijn moordenaar, dat hem zonder ophouden volgt, waar hij ook heengaat. De moordenaar ziet steeds het beeld van de moord voor zich, en ondergaat het lijden en de angst die deze voortdurende herhaling van zijn misdaad, in al zijn afschuwelijke bijzonderheden, onvermijdelijk moet vergezellen. Dit gaat zo door tijdens de daarmee overeenkomende levensperiode waarvan hij zijn slachtoffer heeft beroofd. Als de moordenaar aan zijn terechtstelling is ontsnapt, zodat zijn slachtoffer vóór diens dood het louteringsgebied al heeft verlaten speelt de 'schil' van zijn slachtoffer de rol van Nemesis² in het herhalingsdrama van de misdaad.

Vandaar dat de occultist alle oorzaken aan het gebied van de concrete gedachte toeschrijft, en vertelt hoe zij daar, door menselijke en bovenmenselijke geesten, tot stand komen.

Wij weten dat de scheppende oertypen van alles wat wij in de zichtbare wereld waarnemen, in de gedachtewereld bestaan, het gebied van klank, en zijn bereid te begrijpen dat de krachten van de oertypen voortdurend door deze oertypen heen spelen, die dan een bepaalde toon uitzenden. Of, als een aantal van hen zich heeft verenigd om een bepaalde soort plantaardige, dierlijke of menselijke *vorm* te scheppen, de verschillende tonen samensmelten tot één machtig akkoord. Deze enkele toon of dat akkoord is dan de grondtoon van die geschapen vorm. Zolang die weerklinkt blijft de vorm of die soort, bestaan. Als hij ophoudt sterft de vorm of die soort uit.

Een wirwar van klanken is evenmin muziek als toevallig samengevoegde woorden een zin vormen. Maar *geordend, ritmisch geluid* is de bouwer van al wat bestaat, zoals Johannes in de eerste verzen van zijn evangelie zegt: 'In het begin was het Woord ... en zonder dit is niets ontstaan van wat bestaat.' en 'Het Woord is mens geworden.'

Zo zien wij dat geluid, schepper en onderhouder is van alles wat vorm heeft. In de tweede hemel wordt het ego één met de natuurkrachten. Met deze natuurkrachten [samen] werkt de mens in, op de oertypen van land en zee, van flora en fauna, om veranderingen tot stand te brengen die geleidelijk het aanzien en de gesteldheid op aarde veranderen en zo een nieuwe omgeving doen ontstaan, *door hetzelfde tevoorschijn geroepen*, waarin de mens nieuwe ervaringen kan opdoen.

Bij dit werk wordt de mens begeleid door grote leraren die tot de schepende hiërarchieën behoren en met engelen, aartsengelen en andere namen worden genoemd; zij zijn de dienaren van God. Zij onderwijzen de

---

² Griekse Godin van de wrekende gerechtigheid.

mens dan bewust in de goddelijke kunst van het scheppen, zowel wat de wereld als de voorwerpen erin betreft. Zij leren de mens, met de zogenoemde natuurgeesten als helpers, hoe voor zichzelf een *vorm* te maken; en zo wordt de mens iedere keer als hij in de tweede hemel komt nieuwe kennis bijgebracht om eens een schepper te worden. Hier bouwt het ego het oertype van de vorm die later, bij zijn geboorte, belichaamd wordt.

Als wij de verschillende afdelingen van het gebied van de concrete gedachte aandachtiger bekijken, dan zien wij dat de oertypen van *stoffelijke* vormen, onverschillig tot welk natuurlijk zij behoren, in de laagste onderafdeling of de continentale sfeer gevonden worden. In deze continentale sfeer bestaan ook de oertypen van alle werelddelen en eilanden van de wereld, en naar deze oertypen zijn zij gemodelleerd. Veranderingen in de aardkorst moeten eerst in de continentale sfeer aangebracht worden. Pas als het oermodel veranderd is, kunnen de geesten die wij - om onze onwetendheid op dat gebied te verbloemen - de 'natuurwetten' noemen de stoffelijke toestanden teweegbrengen, waardoor het stoffelijk uiterlijk van de aarde veranderd wordt, in overeenstemming met de veranderingen die door de met de ontwikkeling belaste hiërarchieën aangegeven zijn. Zij ontwerpen veranderingen, evenals de architect veranderingen in een gebouw voorstelt, voordat de werklieden dat concreet weergeven. Eveneens zijn veranderingen in de *flora en fauna* aan gedaanteverwisselingen in de betreffende oertypen te danken.

Wanneer wij over de oertypen van alle verschillende vormen uit de grofstoffelijke wereld spreken, moeten wij niet denken dat deze oertypen alleen maar modellen zijn in dezelfde betekenis waarin wij spreken van een voorwerp dat uitgevoerd is in miniatuur of in de een of andere grondstof, en dat verschillend is van datgene dat voor het eigenlijke, definitieve gebruik past. Het zijn niet alleen maar afbeeldingen of modellen van de vormen, die wij om ons heen zien, maar het zijn *scheppende* oertypen. Dat wil zeggen dat zij de vormen in de stoffelijke wereld naar hun eigen gelijkenis of gelijkenissen modelleren, want vaak werken er vele samen om aan één bepaalde soort vorm te geven, waarbij elk oertype een deel van zichzelf geeft om de vereiste vorm op te bouwen.

De tweede onderafdeling in het gebied van de concrete gedachte heet de oceaan sfeer. Die wordt het best omschreven als stromend, kloppend leven. Alle krachten die door de vier soorten ether in het etherisch gebied werken worden daar als oertypen gezien. Het is een stroom van vloeiend leven, pulserend door alle vormen, zoals het bloed in het lichaam pulserend stroomt, hetzelfde leven in alle vormen. Hier ziet de geoefende helderziende hoe waar het is dat 'alle leven één' is.

De 'luchtsfeer' vormt de derde sfeer in het gebied van de concrete gedachte. Hier vinden wij de oertypen van begeerten, hartstochten, verlangens, gevoelens en aandoeningen, zoals wij die in de begeertewereld ervaren. Hier doen alle uitingen van de begeertewereld zich voor als atmosferische toestanden. Gevoelens van genot en vreugde zijn voor de helderziende gewaarwording als de streling van een zomerbriesje. Het smachten van de ziel is als het klagen van de wind in de boomtoppen en de hartstochten van de strijdende naties zijn als bliksemschichten. In deze atmosfeer bevinden zich ook de afbeeldingen van menselijke en dierlijke aandoeningen.

De sfeer van de krachten van de oertypen vormt de vierde sfeer in het gebied van de concrete gedachte. Zij is de middelste en belangrijkste sfeer in de vijf werelden waarin de hele ontwikkeling van de mens zich afspeelt. Aan de ene kant van deze sfeer liggen de drie hogere sferen van de gedachtewereld, de wereld van de levensgeest en de wereld van de goddelijke geest. Aan de andere kant van deze sfeer van de krachten van de oertypen bevinden zich: de drie lagere sferen van de gedachtewereld; de begeertewereld en de stoffelijke wereld. Zo wordt deze sfeer een soort 'crux of knelpunt', aan de ene zijde begrensd door de gebieden van de geest, aan de andere kant door de werelden van vorm. Het is een brandpunt, vanwaar de geest zich in de stof weerkaatst.

Zoals de naam aangeeft, is deze sfeer de verblijfplaats van de krachten van de oertypen die de activiteit van de oertypen in het gebied van de concrete gedachte besturen. Vanuit dit gebied werkt de geest vormend op de stof in. Diagram 1 geeft dit idee op schematische manier weer. Het laat zien hoe de vormen in de lagere wereld spiegelbeelden zijn van de geest in de hogere werelden. De vijfde sfeer, die aan de kant van de geest het dichtst bij het brandpunt ligt, weerkaatst zich in de derde sfeer, die het dichtst bij het brandpunt aan de vormzijde ligt. De zesde sfeer weerkaatst zich in de tweede, en de zevende in de eerste.

De zelfmoordenaar die het leven probeert te ontvluchten, maar tot de ontdekking komt dat hij meer levend is dan ooit tevoren, bevindt zich in een erbarmelijke toestand. Hij is in staat hen, die hij misschien door zijn manier van doen onteerd heeft, gade te slaan. Maar het ergste van alles is, dat hij het onuitsprekelijke gevoel heeft 'uitgehoud' te zijn. De plaats in de eivormige aura waar het grofstoffelijk lichaam zich meestal bevindt, is leeg en hoewel het begeertelichaam de vorm van het afgedankte grofstoffelijke lichaam heeft aangenomen, voelt hij zich als een lege dop, omdat het scheppende oertype van het lichaam in het gebied van de concrete gedachte, zogezegd als een lege vorm, blijft bestaan zolang als het grofstoffelijk lichaam had behoren te leven. Als iemand een natuurlijke dood sterft, al

is dit in de bloei van zijn leven, dan houdt de activiteit van het oertype op en het begeertelichaam schikt zich zodanig dat het de hele vorm vult. In het geval van de zelfmoordenaar echter blijft het afschuwelijke gevoel van 'leegheid' bestaan, tot het moment van zijn dood volgens de natuurlijke loop der dingen aangebroken zou zijn.

In het waterstratum liggen de mogelijkheden in de kiem van al wat op de oppervlakte van de aarde bestaat. Hier bevinden zich de krachten van de oertypen die achter de groepsgeesten staan en ook de oerkrachten van de mineralen, want dit is de rechtstreekse, stoffelijke uitdrukking van het gebied van de concrete gedachte.

Er wordt gezegd dat Jezus de zoon van een timmerman was. Maar het Griekse woord is tekton, dat bouwer betekent; archè³ is het Griekse woord voor oerstof. Ook zegt men dat Jezus zélf een timmerman of tekton was. Dat is juist, hij was een bouwer of vrijmetselaar, een zoon van God, de grote archètekton. Op drieëndertigjarige leeftijd, toen hij de drie maal drie is 9, graden van de mystieke vrijmetselarij doorlopen had, daalde hij af naar het middelpunt van de aarde. Zo daalt iedere nieuwe tekton, vrijmetselaar of phree-messen, kind van het licht zoals de Egyptenaren hem noemde, af door de negen gewelfde aardlagen. Bij de komst van Christus zien wij zowel Hiram Abiff, de zoon van een weduwe, als Salomo, de zoon van Set, tot wedergeboorte komen om door Christus de eerste inwijding in de grote of christelijke mysteriën te ondergaan.

Er wordt in de Bijbel gezegd dat Jozef, de vader van Jezus, een timmerman was. Het Griekse woord tekton betekent echter bouwer. Van Jezus wordt ook gezegd dat hij een tekton of bouwer was. Zo is elke ware, esoterische vrijmetselaar een kind van het licht, een bouwer, die probeert de mystieke tempel te bouwen naar het model van het goddelijke voorbeeld geschonken door onze hemelse Vader. Aan dit doel wijdt hij zijn hele hart, ziel en verstand. Het moet zijn streven zijn in het koninkrijk van God de grootste te zijn en daarom moet hij de dienaar worden van iedereen.

Goethe, de grote mysticus, eindigt zijn versie toepasselijk met het meest mystieke van alle strofen uit de literatuur:

Al het vergankelijke is maar een gelijkenis;
Het onbereikbare, wordt hier bereikbaar.
Het onbeschrijflijke, is hier gedaan.
Het eeuwig vrouwelijke trekt ons omhoog.

Dit vers verbijstert iedereen die niet in staat is in de gebieden, waar het

---

³ Het Griekse woord archè betekent 'begin'.

verondersteld wordt gezongen te worden, door te dringen, namelijk in de hemel. Het noemt al het vergankelijke maar een gelijkenis, dat wil zeggen, de stoffelijke vormen die aan dood en verandering onderworpen zijn, zijn maar een gelijkenis van de oertypen die in de hemel zijn te zien. Het onbereikbare is hier vervuld. Datgene wat op aarde onmogelijk scheen is in de hemel vervuld. Niemand weet dat beter dan iemand die in staat is in dat gebied te functioneren, want daar draagt elke hoge en verheven aspiratie vruchten. De onbeschrijflijke verlangens, gedachten en ervaringen van de geest die zij voor zichzelf niet kan uitdrukken, worden in de hemel duidelijk omlijnd. Het eeuwig vrouwelijke, de grote scheppende kracht in de natuur, de moeder God die ons langs het pad van ontwikkeling voert, wordt hier werkelijkheid. Zo vertelt de Faustmythe ons het verhaal van de wereldtempel die de twee klassen mensen aan het opbouwen zijn en die ten slotte de nieuwe hemel en de nieuwe aarde zullen zijn, voorspeld in het boek der boeken.

Op aarde kunnen wij geluid, dat omgeven wordt door een ruimte die luchtledig is, niet horen. Maar de harmonie die uit de lege holte van een hemels oertype voortkomt, is de stem van de stilte, die pas hoorbaar wordt als alle aardse geluiden verstomd zijn. Terwijl de storm woedde, evenmin tijdens de aardbeving, noch tijdens het knetterende, loeiende vuur, hoorde Elia de stem, maar toen de vernietigende onwelluidende geluiden van deze wereld verstomd waren, gaf de zachte, stille stem haar aanwijzingen hoe Elias leven te redden.

De andere groep wezens die het vermelden waard zijn worden door de westerse occulte school de oertypische krachten genoemd. Zij leiden de energie van de scheppende oerbeelden die op dit gebied thuishoren. Zij vormen een klasse wezens samengesteld uit verschillende niveaus van denken. Er is één stadium in de cyclische reis van de menselijke geest waar die ook meewerkt en deel uitmaakt van die grote schare wezens. Want de menselijke geest is eveneens voorbestemd om in de toekomst een groot scheppend wezen te worden. Als er geen school bestond waarin hij geleidelijk leert scheppen, zou hij niet in staat zijn om zich te ontwikkelen, want niets in de natuur komt plotseling tot stand. Een in de grond geplante eikel wordt niet in één nacht een statige eik. Want er zijn vele jaren van langzame, voortdurende groei nodig, voordat hij een reus in het bos is.

Wij zagen al, toen wij de gedachtewereld bekeken, dat elke vorm in de zichtbare wereld, daar zijn oertype heeft, een trillende holle vorm of matrix die een bepaald geluid uitzendt. Dat geluid trekt fysieke stof aan en vormt dat tot een gestalte die wij waarnemen. Op ongeveer dezelfde manier als wij zand op een glazen plaat strooien en met een strijkstok langs

de rand strijken. Het zand vormt zich dan tot allerlei geometrische figuren die veranderen naar het geluid verandert.

Het kleine atoom in ons hart is het voorbeeld en het middelpunt waaromheen zich de atomen in ons lichaam groeperen. Wanneer dat atoom bij de dood wordt weggenomen, ontbreekt het middelpunt. Hoewel het oertype doorgaat met trillen, tot het eindpunt van ons leven is bereikt - zoals al eerder werd uiteengezet - kan er toch geen materie in de holle matrijs van het oertype aangetrokken worden. Daardoor voelt de zelfmoordenaar een afschuwelijke, knagende pijn alsof hij uitgehold is, een marteling die alleen vergeleken kan worden met knagende honger. In zijn geval zal deze intense pijn precies zoveel jaar duren als hij nog in zijn lichaam geleefd zou hebben. Na het verstrijken van die termijn valt het oertype uiteen zoals wanneer de dood langs natuurlijke weg intreedt. Dan stopt de pijn van de zelfmoordenaar en begint zijn periode van loutering net als bij iemand die een natuurlijke dood sterft. Maar de herinnering aan zijn doorgestane lijden als gevolg van zijn daad zal hem in volgende levens bijblijven en hem van een dergelijke daad weerhouden.

Als de geest zijn keuze heeft gemaakt, daalt hij af naar de tweede hemel waar de engelen en aartsengelen hem leren hoe een oertype te bouwen van het lichaam dat hij later op aarde zal bewonen. Ook hier zien wij de werking van de geweldige wet van rechtvaardigheid, die leert dat wij oogsten wat wij gezaaid hebben. Als onze smaak grof en zinnelijk is, zullen wij een oertype bouwen dat deze eigenschappen kan uitdrukken. Zijn wij echter beschaafd en hebben wij een esthetische smaak, dan zullen wij een daaraan overeenkomstig oertype opbouwen. Want niemand kan een beter lichaam krijgen dan hij heeft opgebouwd. Evenals de architect, die een huis bouwt waarin hij later zelf gaat wonen, ongemak zal ondervinden als hij verzuimt het behoorlijk te ventileren, zo voelt ook de geest zich onbehaaglijk in een slecht gebouwde lichaam. Evenals de architect gebreken leert te vermijden en de tekortkomingen van het ene huis herstelt bij het bouwen van een nieuw, zo leert ook de geest, die door de gebreken van zijn lichaam lijdt, op de duur steeds betere lichamen te bouwen.

In het gebied van de concrete gedachte trekt de geest eveneens materiaal tot zich voor een nieuw verstand. Evenals een magneet ijzervijlsel aantrekt maar andere stoffen laat liggen, zo trekt iedere geest alleen maar die soort gedachtestof aan die hij in zijn vorig leven gebruikte, plus die welke hij in zijn postmortaal bestaan heeft leren gebruiken. Dan daalt hij af naar de begeertewereld waar hij begeertestof voor een nieuw begeertelichaam verzamelt die zijn juiste morele eigenschappen zal kunnen uitdrukken. Later trekt hij een bepaalde hoeveelheid ether tot zich die in de matrijs van het oertype, dat in de tweede hemel werd gevormd, ingebouwd wordt en als

cement dienst doet tussen de vaste stoffen, vloeistoffen en het gasvormig materiaal uit de lichamen van de ouders die het grofstoffelijk lichaam van het kind vormen, dat op het juiste moment wordt geboren.

In het gebied van de concrete gedachte hebben alle vaste voorwerpen het uiterlijk van lege holten van waaruit voortdurend een grondtoon klinkt. Iedereen die daar een voorwerp ziet, hoort eveneens de hele geschiedenis van het wezen daarvan. Gedachtevormen die nog niet tot stoffelijke daden of stoffelijk bestaan gekristalliseerd zijn, doen zich aan de waarnemer niét voor als een holte, maar de gedachten daar zwijgen niet. Zij spreken een taal die niet is mis te verstaan, en brengen veel nauwkeuriger dan woorden over, wat hun bedoeling is, totdat de kracht die hun schepper eraan gaf om ze tot leven te brengen, verbruikt is. Omdat zij op dezelfde toonhoogte zingen als de persoon die ze geboren deed worden, is het voor de geschoolde occultist betrekkelijk gemakkelijk om hun bron op te sporen.

Wat echt de dood doet intreden is het bezwijken van het oertype van het stoffelijk lichaam.

Het pad (van gedachtestof) waarlangs dit gedeelte van het zilveren koord zal groeien, wordt door het oertype aangegeven. Maar het duurt ongeveer eenentwintig jaar voor de verbinding volledig tot stand is gekomen.

Ons stoffelijk lichaam wordt in een onzichtbare matrijs gevormd die het oertype wordt genoemd. Zolang als dat oertype bestaat blijft ons stoffelijk lichaam in leven. Als de dood een natuurlijke oorzaak heeft, of zelfs bij zogenoemde ongelukken – wat meestal helemaal geen ongelukken zijn maar gebeurtenissen die gebruikt worden om een leven te beëindigen volgens het plan van de onzichtbare beschermers van menselijke zaken – valt het oertype uiteen waarna de geest ontsnapt.

Bij de zelfmoordenaar ligt dat echter anders. In dat geval blijft het oertype een aantal jaren na de dood bestaan tot het moment waarop de dood op natuurlijke manier zou zijn ingetreden. Omdat de zelfmoordenaar niet in staat is om stoffelijke atomen tot zich te trekken, ondergaat hij tijdens deze jaren van zijn bestaan na de dood een voortdurend gevoel van pijn, ongeveer als een knagende honger of een zeurende, maar buitengewoon pijnlijke kiespijn.

Men ziet tegelijkertijd dat er zich een oertype aan het ontwikkelen is dat de vorm vertoont die de aarde op die plaats zal krijgen als een aardverschuiving of een reeks veranderingen in de aardkorst de tegenwoordige vormen van het vasteland en de daaraan grenzende oceaan zullen hebben veranderd. Misschien is het gewaagd een tijdstip te bepalen waarop deze vormverandering van de aarde zal beginnen, maar het oertype, of de matrijs van gedachtestof waarin de scheppende gedachte van de Grote Architect en zijn bouwers wordt weergegeven schijnt zijn voltooiing zo na-

bij dat het – gerekend naar de gemaakte voortgang gedurende de tijd dat ik het heb zien opbouwen – veilig schijnt te zeggen dat tegen het midden van de twintigste eeuw, zo niet eerder, de opheffingen van de aardkorst zullen zijn begonnen.

EINDE